

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.24/2014/12.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év február hó 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálati közeg elleni erőszak büntette miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. február 4. napján kihirdetett KB.I.29/2013/5. számú ítéletét megváltoztatja.

A felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejét 1 (egy) évre,

és a törzssászlósi rendfokozatba visszavetés idejét ugyancsak 1 (egy) évre enyhíti.

A szabadságvesztés végrehajtása esetén a vádlott legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. február 4. napján kihirdetett Kb.I.29/2013/5. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk.445.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a szerint minősülő szolgálati közeg elleni erőszak büntetében, ezért öt 8 hónapi börtönbüntetésre és 2 évre a törzssászlósi rendfokozatba visszavetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette, valamint a vádlottat előzetes bírósági mentésítésben részesítette. Kötelezte a vádlottat a 14.199,- ft bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette, a vádlott és védője felmentés érdekében fellebbeztek. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.233/2014/1. számú átiratában indítványozta az elsőfokú ítélet helybenhagyását azzal, hogy a másodfokú bíróság rendelkezzen végrehajtás esetére a vádlott legkorábbi feltételes szabadságra bocsátásának időpontjáról. Álláspontja szerint a vádlott szakmai teljesítménye és számos fenyítése kioltják egymást, azok külön enyhítő és súlyosító körülményként nem értékelhetők, így összességében a vádlotti szolgálatteljesítés a bűnösségi körülmények között nem vehető igénybe.

A védő a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását amelyben arra hivatkozott, hogy a rendelkezésre álló igazságügyi orvos-szakértői vélemény nem tett olyan megállapítást, hogy a sértett sérülése csak a sértett által előadott módon keletkezhetett. Kizárólag arra vonatkozott a megállapítás, hogy a sérülés keletkezhetett a sértett által előadott

módon. Ennek alapján nem kizárt, hogy a sérülés keletkezhetett eltérő módon is, mégpedig úgy ahogy a vádlott előadta és bemutatta. Tehát reflex mozdulattal állította meg a sértett mozgását és véletlenszerűen okozta a sérülést. A sérülés léte és keletkezése nem bizonyít szándékosságot. A védő arra hivatkozott, hogy **tanúl** osztályvezető, aki elsőként hallgatta meg a vádlottat és a sértettet, de a tárgyaláson nem került kihallgatásra, tud nyilatkozni arról, hogy a sértett orra mennyire érzékeny. Egyébként a vádlott és a sértett szinte időkülönbség nélkül tett jelentést, a vádlott közvetlenül a sértett után haladt, tehát mintegy egyidejűleg adták elő különböző módon a történeteket. Álláspontja szerint téves az az ítéleti megállapítás, hogy a cselekmény ügyfél forgalom által nyitott részen történt. Mindezen körülményekre figyelemmel indokolt tárgyalás tartása az ügyben. Ezen túlmenően a védői álláspont szerint a jogkövetkezményeket is eltúlozta az elsőfokú bíróság, a cselekmény társadalomra veszélyességének egy próbabocsátás jobban megfelelne.

Ezt követően a védő csatolt egy magán orvosszakértői véleményt, mely szerint a vádlott által előadott módon ugyanolyan valószínűséggel keletkezhetett a sérülés, mint a sértett által előadott módon. Ennek megállapítása szerint orvosszakértői módszerekkel különbséget tenni nem lehet, azonban ... igazságügyi orvosszakértő a védői felkérésre készített magán szakértői véleményében végül arra a következtetésre jutott, hogy a terhelt által előadott keletkezési mechanizmus sokkal inkább elfogadható.

A védő további beadványában beszámolt a vádlott megváltozott anyagi helyzetéről, mely szerint a családi házat eladta, tartozását törlesztette, a havi fizetését a vagyonmegosztási per eredményeként újabb 10 % levonás terheli, így annak nettó összege csak mintegy 80.000,- ft, ezen túlmenően a vádlott autója végrehajtás alatt áll, és az élettársi kapcsolata is megszűnt.

A vádlott előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, amelyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül. Kifejtette azon álláspontját, hogy a sértett szavahihetősége a bizonyítási eljárás keretében megdőlt. A jelenlévő független szemtanú szerint hirtelen állt fel és dühösen indult el a vádlott felé, tehát nyilvánvalóan támadásnak kellett értékelni a közeledését. Ezen túlmenően a sértettnek az ütés elől való elhajlásra, valamint az ajtó becsukási szándékára vonatkozó nyilatkozatai is ellentmondásosak, azokat a szemtanú vallomása nem támasztotta alá, tehát a sértetti vallomás nem vehető figyelembe. Az elsőfokú bíróság által elfogadott igazságügyi orvosszakértői vélemény nem tartalmaz olyan megállapítást, amely a vádlotti előadást cáfolná. Az elsőfokú tárgyaláson a bíróság nem hallgatta meg az igazságügyi orvosszakértőt, úgy vont le következtetést szakkérdésben. A hivatkozott körülmények folytán a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa által rögzített tényállás a Be.351.§ (2) bekezdés a) b) és c) pontjai szerint megalapozatlan, melyre figyelemmel a vádlott elsődlegesen bizonyítottság hiányában történő felmentésére, másodsorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében utalt arra, hogy az elsőfokú ítélet több hiányosságban szenved, a sértett vallomásában ellentmondások vannak, az egyetlen szemtanú nem látott elhajló mozgást a sértett részéről. A vádlott vallomásaiban folyamatosan védekező mozgásról számolt be, mellyel egyáltalán nem foglalkozott a bíróság. Az orvosszakértői véleményben nincs megállapítás arra vonatkozóan, hogy hogyan keletkezett a sérülés. A jelen ügyben igazságügyi orvosszakértőt kell kirendelni, mert az elsőfokú bíróság a törvényes bizonyítás lehetőségétől zárta el a vádlottat, amikor orvosi szakkérdésben foglalt állást. Egyébként a nyomozás során kirendelt orvosszakértő sem zárta ki azt a variációt, amit a vádlott előadott. Az elsőfokú ítélet semmiféle indokolást nem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy miért pont ott keletkezett sérülés a sértett arcán ahol azt az ambuláns lap rögzíti. Az ügyészség a nyomozás során kirendelte az igazságügyi

orvosszakértőt és az általa adott szakvéleményre hivatkozott az elsőfokú bíróság, de nem adott helyt további szakértő kirendelésére irányuló indítványnak, a magán szakértői vélemény azonban alátámasztja a vádlotti vallomást. Hiányos volt a bizonyítási eljárás abban a tekintetben is, hogy **tanú1-t** nem hallgatták ki, pedig ő nyilatkozhatott volna arra vonatkozóan, hogy a sértett hajlamos az orrvérzésre. Ilyen formában megalapozatlan az ítélet, ezért a védő elsődlegesen védencének felmentésére, másodsorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem felelős a kialakult helyzetért, őt támatta meg egy nagyobb és fiatalabb kolléga, és csak védekezett.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre, illetve hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezései nem alaposak.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének eleget tett. A vádlott a tárgyaláson eredetileg nem kívánt vallomást tenni, a nyomozás tett nyilatkozatát és írásbeli vallomásában foglaltakat tartotta fenn, illetve a tárgyaláson kérdésekre válaszolt, valamint észrevételeket tett. Ezekben a vádlott a tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezést terjesztett elő, mely szerint a sértett fenyegetően közeledett felé, próbálta őt kitolni a helyiségből és a vádlott ennek elhárítása érdekében tett egy olyan védekező jellegű mozdulatot, melynek során véletlenül és érintőlegesen elérte a sértett orrát, amely vérezni kezdett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlotti védekezéssel szemben a tárgyaláson kihallgatott, tanúk elsősorban **sértett**, valamint az eseménynél jelenlévő **tanú2** tanú vallomásai, az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításai, valamint a rendelkezésre álló egyéb okirati bizonyítékok alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság ítélete 3. oldal 4. bekezdésétől a 6. oldal 1. bekezdéséig értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadja el tényállás alapjául. A bizonyítékok sorában az elsőfokú katonai tanács helyesen tulajdonított kiemelkedő jelentőséget **tanú2** tanú vallomásának, hiszen ő a cselekmények nagy részének szem- és fültanúja volt illetve vallomásának tárgyilagossága kifejezést nyert abban is, hogy csak az általa látott, hallott tényekről kívánt beszámolni, a közvetlenül tapasztalt eseményeket nem próbálta következtetéseivel kiegészíteni. Megállapítható azonban, hogy az események lefolyását a lényeges körülményeket illetően a vádlott és a sértett között lezajlott szóváltás során elhangzottakat tekintve ezen objektív tanú vallomása, a sértetti előadást támasztotta alá, és lényeges állításait illetően cáfolta a vádlott által előadottakat. ... igazságügyi orvosszakértő véleménye annyiban támasztotta alá a sértett nyilatkozatát, hogy a sérülése keletkezhetett az általa elmondott módon egyszeri, kiserejű öklöltés bántalmazástól. Megállapítható tehát, hogy a szakvélemény nem azt rögzíti, hogy a sérülés keletkezése kizárólag a sértett által előadott módon történhetett, azonban a sértett vallomásai, valamint az eljárás során tett írásos nyilatkozatai, **tanú2** tanúvallomásai, valamint az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításai, a lényeges körülmények tekintetében egymást alátámasztották és abból az következik, hogy a vádlott a sértettel egy alkalommal ököllel orrba ütötte. Egyébként az elsőfokú bíróság részletes bizonyítási eljárást folytatott le, és az összes rendelkezésre álló bizonyítékot értékelte. A vádlott és védője a tárgyaláson a katonai bírő erre irányuló kérdésére sem tettek bizonyítási indítványt, így nem kérték **tanú1** tanúkenti kihallgatását,

illetve az igazságügyi orvosszakértőnek a tárgyaláson történő meghallgatását vagy új igazságügyi orvos-szakértő kirendelését. Ezen bizonyítékokra csak a másodfokú eljárásban hivatkoztak. Megállapítható azonban, hogy ezek nem olyan tartalmú bizonyítékok, amelyekről eltérő tényállás megállapítása lenne várható. **tanú1** a tárgyaláson tanúként kihallgatott **tanú3** jelentését egyetértőleg ellenjegyezte, tehát ugyanazon adatokról van ismerete, mint a tárgyaláson kihallgatott **tanú3**-nek., **tanú4**-nek és **tanú5**-nak, tehát nem magáról a cselekményről, hanem az utána történetekről. A védő részéről a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsához eljuttatott magán igazságügyi orvosszakértői vélemény sem alkalmas arra, hogy az elsőfokú katonai tanács által elfogadott bizonyítékokat, azok bizonyító ereje tekintetében meggyengítse. Annak megállapítása nem terjednek túl azon, hogy a sértett sérülésének keletkezése más módon, a vádlott által előadott módon is történhetett. Az elsőfokú bíróság azonban a tényállást nem egyetlen bizonyíték alapján, hanem egymást alátámasztó bizonyítékok alapján állapította meg. A katonai tanács az elsőfokú ítéletben az általa megismert bizonyítékok értékelésével, mérlegelést követően rögzítette a tényállást, és mivel a vádlott és védője kifejezett cáfoló tartalmú bizonyítékokra nem hivatkoznak így indítványuk tartalmilag a már értékelt bizonyítékok újraértékelésére, és a tényállás felülmérlegelésére irányul.

A vádlott védője által a másodfokú eljárásban becsatolt beadvány tartalmára figyelemmel a másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a vádlott személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy: „A vádlott élettársi kapcsolata megszűnt, családi házáat a hiteltörlesztés érdekében eladta. A volt feleségével folyamatban volt vagyonomegosztási per eredményeként a havi fizetését további 10 % levonás terheli. A személygépkocsija bírósági végrehajtói határozat alapján árverezés alatt áll.” Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás már mindenben megalapozott mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

A katonai tanács az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és a helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor **vádott** bűnösségét a Btk.445.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő szolgálati közeg elleni erőszak büntetében megállapította. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélet 6. oldal 1. és 2. bekezdéseiben kifejtett jogi álláspontját.

Az elsőfokú katonai tanács alapvetően helytállóan tárta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, azonban a másodfokú bíróság - egyetértve a fellebbviteli ügyészség álláspontjával - mellőzi a bűnösségi körülmények köréből a vádlott szolgálat teljesítésének értékelését. A vádlott személyi körülményeinek megváltozására figyelemmel az enyhítő körülményeket annyiban helyesbíti, hogy a vádlott két gyermek eltartásáról gondoskodik. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az általa hivatkozott körülményekre is figyelemmel a vádlottal szemben a rendelkező részben írt börtönbüntetést szabta ki. Helyesen járt el akkor is amikor az évekkel ezelőtt katonai vétség miatt pénzbüntetésre ítélt, az elkövetés idején azonban büntetlen előéletű vádlott esetében lehetőséget látott a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a megállapított 2 évi próbaidővel a vádlott indokolatlanul hosszú időn át állna a felfüggesztés hatálya alatt. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács ítéletét megváltoztatva a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejét egy évre enyhítette. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a vádlottal szemben az adott rendőri szerv fegyelmét súlyosan sértő bűncselekmény miatt katonai mellékbüntetés kiszabása is indokolt. Nem kétséges, hogy a vádlott cselekménye a rendfokozata tekintélyének sérelmével járt, azonban lefokozása nem szükséges. Erre figyelemmel az elsőfokú katonai tanács indokoltan szabott ki vele szemben rendfokozatban visszavetést, melynél a visszavetés időtartamát a másodfokú bíróság szintén egy évre enyhítette. Az ítéltábla katonai

tanácsának álláspontja szerint a vádlottal szemben a szabadságvesztés és a rendfokozatban visszavetés ilyen formában is megfelelően szolgálja a Btk.79.§ -ában írt büntetési célokat. Figyelemmel arra, hogy a vádlott a rendőri szolgálatban továbbra is megtartható, ezért indokoltan alkalmazott előzetes bírósági mentesítést az elsőfokú katonai tanács.

A másodfokú bíróság a Btk.38.§ (2) bekezdés a) pontja alapján rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés végrehajtása esetén a vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. február 18.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
szavazó bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2015. február 18.

Dr. Ruzsás Róbert hb. ddtbk s.k.
a tanács elnöke